

[Helge Sander]

urimeligt. Hvis man 8 dage, før man har premiere, får at vide, at en film er blevet censureret og dermed ikke kan være tilgængelig for børn under 12 eller 16 år, er det jo ikke særlig rimeligt, at der skal gå 2 eller 3 måneder. Det er faktisk i den periode, filmen skal spille sig ind. Det har jeg hverken fået bekræftet eller afkræftet, men det er med til at sætte fokus på nogle af de problemer, som vi gennem flere år har ment det var væsentligt at se på.

Principielt er vi derfor meget enige med Fremskridtspartiet, men vi er også meget indstillet på i det efterfølgende arbejde at undersøge, om vi kan finde en model, hvor vi kan give en vejledning, som også omfatter videomarkedet.

(Kort bemærkning).

Hanne Andersen (S):

Jeg vil gerne sige til hr. Helge Sander, at også jeg gerne ser, at der kommer mange, mange flere i biografen til det store lærred, for produktet, oplevelsen, er så meget bedre dér.

Men jeg forstod også, at hr. Helge Sander mente, at deklARATION var bedre end censur. Men der er vel forskel på, om det er en offentlig tilgængelig forestilling, eller det er en lille privat forestilling hjemme i ens egen stue. Og skillelinien for, hvad for en form for restriktioner der skal være, går vel netop dér: Er det en offentlig forestilling, eller er det en privat lille forestilling?

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Fru Hanne Andersen har selvfølgelig ret i, at der principielt er en forskel, men i virkelighedens verden er forskellen ikke så stor. Det handler vel om, hvorvidt man ønsker at have en viden om, hvad filmene indeholder. Om det så er, når børnene går hen og ser dem i biografen, eller når de går hen og lejer videofilmene, som de formentlig ofte ser, når forældrene ikke er hjemme – jeg erkender, at problemet er lige stort.

Når jeg flere gange i mit indlæg præciserede dette med videoerne, er det, fordi der er folk, der har sagt til mig, at videoerne dækker 95 pct. af de film, der ses i dag. Og så er det jo betydelig mere interessant, vil jeg fastholde.

Men det er jo generelt utrolig vanskeligt at vurdere dette problem. Jeg havde fornøjelsen at være inviteret ind at se Per Pallesens film »Hjælp, min datter vil giftes«, og jeg må sige, at hvis den skal censureres og have prædikatet: Må ikke ses af børn på under 12 år, så skal både TV-Avisen og TV 2's Nyhederne simpelt hen hver eneste aften være forbudt for børn.

Det er jo dér, vi er. Og det gør det utrolig vanskeligt, det erkender jeg.

Pernille Frahm (SF):

Min barndoms mest uhyggelige film var »Ballade på Bullerborg«, og det var, fordi spørgelset i »Ballade på Bullerborg« går igennem væggene. Jeg syntes, det var så uhyggeligt og ubehageligt med den fornemmelse af, at nogen kunne gå igennem væggene. Og den tror jeg ikke at nogen filmcensur havde fanget. Men dermed være ikke sagt, at vi uden videre går ind for at ophæve al filmcensur uden at få en grundig debat om, hvad vi skal gøre i stedet for.

Ikke desto mindre synes jeg, det er på tide, at vi ser nærmere på den form, som filmcensuren har nu, for jeg er helt enig med hr. Helge Sander i, at den er utidssvarende. Hvis Fremskridtspartiets lovforslag er med til at fremskynde, at vi kommer i gang med den proces, synes jeg, forslaget har tjent et rigtig godt formål. Sådan som det ligger nu, vil vi ikke støtte det, men vi vil støtte, at vi kommer i gang med at se på området.

Vi ser meget gerne, at videomarkedet bliver inddraget, at vi får en eller anden form for forbrugervejledning, så forældrene ved noget om, hvad det er, de viser for deres børn, eller hvad det er, deres børn sidder og ser, når forældrene ikke er hjemme; for det er jo sandt, at det tit er sådan, det foregår.

Jeg synes bare, det er vigtigt, når vi taler om den stigende videovold, og hvilke påvirkninger den udsætter vore børn og unge for, at man hele tiden holder fast ved, at det jo altså ikke er voldsvideoerne, der er det onde. De er et symptom på, at der er noget galt. Det er ikke dem, der skaber vold i gaderne; der er nogle andre ting, der gør det, og de andre ting er så med til at gøre, at interessen for voldsvideoer er stigende.

Så måske skulle vi kigge lidt mere på den egentlige årsag til, at vore børn og unge er så